

Jagerslev: Jeg skal ikke forbyde mig stærkt i det foreliggende Lovforslag; men jeg ønskede dog specielt paa Grund af, hvad der er udtalt om de store og lykkelige Virkninger, man ventede sig af det her foreliggende Lovforslag, at udtale, at jeg ganske vist ogsaa er stemt for dette Lovforslags Fremme, og ogsaa ønsker at se det vedtaget og meget godt kan være tilfreds med det, som det foreligger, men noget meget stort venter jeg ikke, at der skal komme ud af dette Lovforslag. Det er et ganske lille Skridt fremad; men jeg vil dog bemærke, at naar der har været talt om at vise sig meget aktiv for at fremme Landbruget og at understøtte det herfra, er dette kun et lille bitte Skridt og ikke Mere. Det ønskede jeg at slaa fast, og Grunden til, at jeg gjør det, er, at flere ærede Talere have henholdt sig til, at jeg tidligere have udtalt mig om disse Sager, og derfor ønskede jeg at slaa fast, at hvad vi gjøre her, kun er Noget, som vi ikke godt kunne lade være at gjøre. Og hvorfor kunne vi ikke lade det være? Fordi, hvis man overhovedet vil understøtte Premiesystemet paa Hingste- og Kvegaavl, er det, der nu ydes, saa tarveligt i Forhold til, hvad der ydes af Landbosforeningerne eller af Egnene, at man ganske vist maa forhøje Statens Præmier. Naar man lægger Mærke til, hvorledes det stod til oprindeligt, i hvilket Forhold det private Tilflugt stod til det offentlige i 1862, og i hvilket Forhold det staar nu, vil man finde det betimeligt at forhøje det sidste, og naar hertil kommer, at man nedlægger Landstutterier og Stamstutteriet, uden paa anden Maade at gjøre Mere for Hesteavl, turde det være naturligt at gaa til denne lille Forhøjelse. Jeg vil dog bemærke til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), at det var Landstutterierne og ikke Stamstutteriet, som spolerede Hesteavl i Jylland. Jeg skal i det Væsentlige nøjes med at sige, at min Stilling er den, at jeg paaskjønner, at Lovforslaget er kommet frem, men ikke her noget stort Skridt fremad i det. Der har været flere ærede Talere, som have udtalt sig paaskjønrende, blandt Andet det ærede Medlem for Svendborg (Lang). Han var saa venlig at sige, at nu skulde vi rigtig til at gjøre Noget; men det var ikke det, som her var foreslaaet, men noget Andet. Det var Foredrag, det var det levende Ord, som vi skulde optage med heri (Modsigelse). Det ærede Medlem sagde, at det One skulde gøres, og det Andet ikke forsummes, men han vilde kun have det Andet gjort. Det var Foredrag, det kom en paa, dette her skulde kasseres. (S tem mer: Det sagde han ikke!). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Det maa være en gyselig Misforstaaelse, jeg er i thi de Herrer, falde saa haardt over mig. Det gjør mig ondt, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem. Jeg troede egentlig, at det var

disse Konferencer paa 14 Dage for Meierker, som det ærede Medlem mente skulde gjøre Udslaget, men naar han ved Siden af dette Lovforslag vil have Noget i den Retning, har jeg ikke Noget derimod, det skal jeg ikke udtale mig imod (Afbrydelse af Lang). Saa ere vi altsaa komne til Forstaelse, det er jo overmaade lykkeligt. Man har her fra nogle Sider fremsat Anskuelser, som have lydt noget underligt for mig, og navnlig gjælder dette om, at det, naar man udsatte disse Præmier, ikke alene skulde være Medlemmer af Landbosforeningerne, der havde Ret til at erholde dem, men at enhver Mand skulde kunne tage den Del af Præmien, som var Tilflugt fra Regjeringens Side; dette, paastod man, skulde alt nu finde Sted. Er det saa, er det imidlertid Ret ikke i Samklang med den nuværende Lovgivning. Den nuværende Lovgivning, Loven af 1862, har som Princip etableret, at, naar Folk forene sig til visse særlige Landbosforenings Fremme i en Forening, faar Foreningen Tilflugt af Staten. Loven har netop villet sige, at, naar Medborgere ude i Landet slutte sig sammen i bestemte Diemed, skulde de nyde Godt af Statens Tilflugt, og de Herrer, som isolere sig, og som ikke ville fremme det fælles Diemed, skulde ikke nyde Godt af det. Forjaavidt der er Foreninger, som udele Præmier ogsaa til Andre end Medlemmer, er det ikke i Overensstemmelse med Lovens Mand. Det forekommer mig, at det Princip maa slaas fast. Det er aldeles urimeligt at sige, at enhver somhelst Mand ude i Landet kan komme trækkende med et Kreatur og faae Præmie, thi det kan ikke vil slutte sig sammen med Andre i det nævnte Diemed. Det er jo netop ved den fælles Sammenslutning til at fremme disse Diemed, at man kan vente at opnaa noget Godt og de, der ikke ville være med, naaget de ere saaledes stillede, at de af økonomiske Grunde kunde være med, bør efter min Mening udelukkes. Man har under denne Lovs Behandling villet interessere sig for forskellige andre Ting i. Ex. Bændrelæren og Sagnende. Det kan jo være meget godt at omtale det, men jeg vil dog meget fraraade, at disse Ting bringes ind her. Vil man anvende Penge dertil, saa bør man gjøre det ved Siden heraf, men ikke paa Beforsning af de dog meget tarvelige Summer, som her ere foreslaaede, det vilde jeg meget nødig se. — Noget af det, der synes at interessere ærede Medlemmer mest, er Sammensætningen af Kommissionerne. Jeg lægger nu ikke saa overmaade stor Bægt paa, hvorledes de blive valgte, jeg tror, at Resultatet væsentlig vil blive det samme, men jeg tvivler om, at man vil kunne finde en Maade, som passer Landet rundt, naar man vælger en anden Valgmåde end den, der her er foreslaaet. Jeg holder for Resten ikke saa stærkt paa den; men jeg tvivler om, at man